

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci žalobce **A. G. J.**, t.č. PoS Kostelec nad Orlicí, Rudé armády 1000, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM**, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 4. 2014, čj. OAM-420/ZA-ZA06-P07-R2-2010, t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Z včasné žaloby žalobce směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 4. 2014 plyne, že žalobce tvrdí opodstatněný strach z návratu do vlasti. Správnímu orgánu vyčítá, že situaci zhodnotil tak, že ohrožení jsou všichni obyvatelé Nigérie, celkový problém se tak netýká konkrétně pouze žalobce. Žalobce však za zcela konkrétní a jeho se dotýkající problém považuje povraždění mnoha lidí z jeho domovské vesnice, skupina Boko Haram neváhá a zabíjí po celé zemi, žádný občan proto není v bezpečí, nehledě na své vyznání. Ohrožováno je i muslimské obyvatelstvo, neboť stačí, aby měl někdo odlišný názor na nějaký aspekt víry. Zem původu žalobce proto opustil ze strachu o život, za cenu velkého nepohodlí, nejistoty, nevěděl, co může v cizí zemi očekávat. Z uvedených důvodů navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

Žalovaný správní orgán ve svém písemném vyjádření ze dne 23. 6. 2014 uvedl, že s námitkami žalobce nesouhlasí, odkazuje na obsah správního spisu. Správní orgán je přesvědčen, že shromáždil dostatek věrohodných informací o zemi původu žalobce, kterými podložil své rozhodnutí ve věci, postupoval v intencích soudu a vyhledal informace o zemi původu, vztahující se k reálné možnosti bezpečného návratu žadatele do vlasti. Dostál tak požadavkům, obsaženým ve zrušujícím rozsudku soudu, jimiž byl vázán, podklady, na základě nichž zpochybnil tvrzení žalobce o hrozícím nebezpečí, jsou dostatečné. Tvrzení žalobce nelze podřadit ustanovení § 14a) zákona o azylu, v Nigérii neprobíhá vnitřní ozbrojený konflikt, občané nejsou ze strany státní moci postihováni za svou příslušnost k určitým skupinám nebo náboženskému vyznání a proti násilné činnosti extremistické skupiny Boko Haram účinně zasahují vládní síly. Obecná situace v Nigérii tak nevykazuje znaky naplnění některého z důvodů udělení doplňkové ochrany, žalobci nic nebrání ve využití alternativy vnitřního přesídlení – viz rozsudky Nejvyššího správního soudu v Brně např. ze dne 24. 1. 2008 čj. 4 Azs 99/2007 či ze dne 28. 7. 2009 čj. 5 Azs 40/2009. Tvrzení žalobce o tom, že se žalovaný nevypořádal s předloženými důkazy, neodpovídá realitě, žalovaný zde odkazuje na str. 8 rozhodnutí, obsahující objektivně ověřitelnou argumentaci o důvodech, proč vzal správní orgán písemnosti, předložené žadatelem, toliko na vědomí a nepoužil je jako podklad pro své rozhodnutí. Správní orgán má své rozhodnutí ve věci za přesvědčivé a zákonné a navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Náhradu nákladů řízení žalovaný neúčtoval.

Rozhodnutím ze dne 16. 4. 2014 žalovaný neudělil žalobci doplňkovou ochranu podle § 14a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, toto své rozhodnutí odůvodnil na str. 4 a 5, kde odkázal na dřívější rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, a to ze dne 31. 7. 2012, kdy pod čj. 28 Az 14/2011 soud zamítl žalobu žalobce, směřující proti rozhodnutí žalovaného, které nabylo právní moci dnem 26. 4. 2011, a to v rozsahu neudělení azylu dle §§ 12 – 14 a ust. § 14b) zákona o azylu; toto rozhodnutí správního orgánu bylo zrušeno pouze v rozsahu § 14a). Tehdejší rozsudek soudu nebyl napaden kasační stížností, správní orgán jím tak byl vázán a v době současné proto rozhodoval pouze v rozsahu ust. § 14a zákona o azylu. Krajský soud konstatuje, že správní orgán tímto svým postupem nepochybil, dřívějším postupem soudu a současným postupem správního orgánu nastala situace, kdy soud má za povinnost přezkoumat a rozhodovat již pouze o neudělení doplňkové ochrany žalobci v rozsahu ust. § 14a zákona o azylu. Soud tedy ze správního spisu konstatuje, že poté, co nabylo dřívější rozhodnutí soudu právní moci, správní orgán založil do spisu 7 podkladových zpráv o aktuální situaci v zemi původu žalobce, které jsou citovány na str. 5 napadeného rozhodnutí, provedl s žalobcem pohovor dne 4. 3. 2014. V průběhu pohovoru žalobce uvedl, že zem původu opustil kvůli konfliktu mezi křesťany a muslimy, byl majitelem sportbaru, vše normálně fungovalo, ale došlo ke konfliktu, jeho bratranec byl napaden mačetou, toto si vyžádalo životy mnoha příbuzných. Žalovanému přitom žalobce předložil článek o napadení bratrance, k němuž však došlo až poté, co byl žalobce již v ČR. Konflikt začal, protože muslimové chtěli postavit ve městě mešitu, křesťané s tím nesouhlasili, začaly dohady. Konflikt skončil vypálením domů, myslí si, že to bylo na počátku r. 2010. Poté mu lidé z nevládních organizací poradili, aby požádal o azyl, neboť nemá jinou možnost legálního pobytu, domů se vrátit nemůže, každý by na něm poznal, že je muslim. Toto se pozná, neboť muslim se 5x denně modlí, při tom se dotkne země čelem a má tam tak znamení. Nigérie je země, kde konflikt trvá, o tom předkládá žalobce článek, problémy mezi muslimy a křesťany, jako rozdílnými

skupinami, je po celé krajině. Žalobce odjel ze země původu v prosinci 2010, sleduje situaci na internetu, situace se dle jeho názoru zhoršuje. Jsou kladeny i bomby do mešit a dalších míst, vše se šíří ze státu Pleto. Obě náboženství jsou v zemi zastoupena zhruba na polovinu, někde je více křesťanů, někde muslimů. Dříve spolu žili, dnes to není možné, před měsícem byl vybombardován křesťanský kostel ve městě Jos. Žalobce bydlí v Praze s přítelem, chodí také do mešity v Praze, občas má příležitostnou práci na stavbách. Správní orgán provedl překlad předložených zpráv, a dne 17. 3. 2014 žalobce seznámil s novými i dřívějšími podklady, žalobce uvedl, že se s nimi nechce blíže seznámit, neboť situaci zná.

Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní - s.ř.s., a to se souhlasem obou účastníků řízení, přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) a konstatoval, že namítaných pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí neshledal. Ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.).

Zákon o azylu v ust. § 14 a) upravuje důvody udělení doplňkové ochrany, která se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2) a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Přitom za vážnou újmu se podle odst. 2 považuje

- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
- b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
- c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
- d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

Soud po přezkoumání věci konstatuje, že žalovaný správní orgán provedl ve věci po vydání rozsudku krajského soudu ze dne 31. 7. 2012 dostatečné doplnění podkladů, jak soud výše uvedl, tyto jsou výčtem uvedeny na str. 5 napadeného rozhodnutí a bohatě citovány na str. 6 – 8. S žalobcem provedl správní orgán doplňující pohovor, provedl překlad jím předložených článků a seznámil žalobce s novými podklady pro svůj závěr o případné hrozbě, která by mohla znemožnit žalobcům bezpečný návrat do Nigérie. Správní orgán jednak správně konstatoval, že žalobce nesdělil žádný důvod, pro který by se mohl domnívat, že v případě návratu je ohrožen jeho život, staví tak své obavy pouze na celkové situaci v zemi původu a v jeho dřívějším místě pobytu, s tím, že nedobrá situace v zemi stále trvá. Žalovaný na základě podkladů nesporně, že v Nigérii trvá nedobrá situace, znamenající napětí mezi občany, etnické neshody a teroristické útoky skupiny Boko Haram, proti které však státní orgány zasahují a přes nedobrou bezpečnostní situaci v některých oblastech Nigérie však lze uzavřít, že individuální útoky a incidenty se dosud odehrávají pouze v určitých oblastech země. Žalobce tak může po návratu do země původu zvolit pobyt v určité bezpečné oblasti. Na str. 8 napadeného rozhodnutí pak správní orgán vyargumentoval, z jakého důvodu netěžil při svém odůvodnění

z podkladů, které mu žalobce při pohovoru, jak soud výše uvádí, předložil. Soud je přesvědčen, že s podmínkami ustanovení § 14a zákona o azylu se v případě žalobce žalovaný v novém rozhodnutí vypořádal, v aplikaci na případ žalobce, vcelku vyčerpávajícím způsobem, vyargumentoval dostatečně neexistenci azylově relevantních důvodných obav v tomto směru a postupoval v intencích právního názoru soudu, vyjádřených v jeho dřívějším rozhodnutí. Soud proto neshledal žádný další důvod pro případné zrušení žalobou napadeného rozhodnutí správního orgánu, a žalobu zamítl jako nedůvodnou, a to v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť ve věci úspěšný správní orgán náklady řízení nežádal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 30. března 2015

JUDr. Jana Kábrtová, v.r.
samosoudkyně